

”
Bodine 11 jaar:
‘Iedereen is
evenveel waard,
want iedereen
heeft iets
speciaals. Dat
heb ik wel
geleerd’

Bodine als 11 jarige.

FOTO'S CHANTAL VAN KOLLENBURG

Bodine als 19-jarige.

Ik heb maar anderhalf jaar gekleuterd en ben daardoor jonger dan de meeste kinderen in de klas. In groep 7 merkte ik dat sommige kinderen brutaler werden en een andere houding kregen. Ik snapte dat niet, totdat mijn moeder vertelde over de puberteit. Ik heb er zelf nog niet echt last van.

Groep 8 is een vrolijke klas en ik ga iedereen heel erg missen! Je kunt natuurlijk nog wel afspreken, maar toch denk ik dat je sommige kinderen uiteindelijk nooit meer ziet en dat is jammer. Aan de andere kant heb ik wel zin in de middelbare school omdat het een nieuwe stap in je toekomst is. Ik denk dat ik wel aansluiting vind op mijn nieuwe school, ook al ben ik een stuk jonger.

Er zijn veel dingen die ik nooit zal vergeten: de musical Ronja, het voetbaltoernooi, de acties voor Malaria no More en de optredens van Doe Maar met Floor, Luna en Swaan. Het was zo gezellig om al die dingen samen te doen! Op CSV heb ik vooral geleerd dat iedereen

evenveel waard is: iedereen heeft wel iets speciaals. Dat soort dingen leer je met *De Vreedzame School*.

Ik was verdrietig toen ik hoorde dat Floor ging verhuizen, maar gelukkig kon ze groep 8 nog op CSV doen. Het was ook jammer dat juf Sandra in groep 6 naar de kleuters moest overstappen. Vlak voor de zomervakantie was ik ook altijd verdrietig, omdat het dan zo lang duurde voordat je iedereen weer terugzag.

Op dit moment vind ik jongens niet zo interessant, maar ik ben wel ooit verliefd geweest op Pieter en Dirk. Ik erger me aan jongens die heel de tijd over games praten.

Later wil ik modeontwerpster worden, maar ik vind ook dat ik iets met marketing en computers moet doen. Ik zit op naailes, dat is wel gaaf. Als ik ooit mijn eigen show heb op de catwalk, wil ik niet van die dunne sprietjes als modellen, want dat ziet er niet menselijk uit. Bovendien denken vrouwen dan misschien dat ze mijn kleding niet passen en dan verkoop ik niks!

8 JAAR NA GROEP 8

Journaliste Esther Smid en fotografe Chantal van Kollenburg portretteerden leerlingen van De Ridderhof in Vreeland in groep 8 en nu opnieuw, acht jaar later.

In mijn tussenjaar ging ik drie maanden surfen in Zuid-Afrika. Er was niks waar ik me zorgen over hoefde te maken. Ik stond gewoon op, pakte mijn surfboard en was de hele dag één met de natuur. Ik heb ook nog drie maanden snowboard-les gegeven in Frankrijk. Nu studeer ik Computer Science en Management Science aan de universiteit van Edinburgh in Schotland. Ik heb het daar heel erg naar mijn zin!

Ik heb warme herinneringen aan de basisschool; je had zoveel vrijheid om te spelen, het was de gelukkigste tijd van mijn leven. De overgang naar de International School in Hilversum was moeilijk. De eerste drie maanden kwam ik bijna elke dag huilend thuis. Ik had het gevoel dat ik gevangens zat en niet meer zorgeloos kind kon zijn. Ook merkte ik dat ik een jaar jonger was, nieuwe vrienden maken was moeilijk.

Vanaf het tweede jaar ging het beter, maar mijn middelbare-schooltijd werd niet de beste tijd van mijn leven. Ik wilde hoge cij-

”
Bodine 19 jaar:
‘Na mijn master
wil ik een baan
waar ik blij van
word. Iets met
data-science’

fers halen en focuste me op mijn schoolwerk. Ik ben best een control freak.

Ik kreeg een paar goede vriendinnen, maar paste niet in een groep. Iedereen was aan het veranderen, terwijl ik helemaal geen interesse had in drinken en feestjes. Ik vond het allemaal overweldigend, werd steeds stiller en voelde me soms eenzaam.

Na de derde klas zouden we naar Indonesië verhuizen, maar op het laatste moment ging dat niet door. Ik had me er ontzettend op verheugd, werd somber en raakte in een negatieve spiraal. Er volgde een zwaar, stressvol schooljaar en ik wist niet hoe ik daarmee om moest gaan. Doordat ik een eetstoornis ontwikkelde, vond ik de controle terug. Gelukkig is dat overgegaan, maar omgaan met stress is nog steeds lastig.

Op de universiteit in Schotland heb je veel clubjes die allerlei activiteiten organiseren. Ik was net begonnen met zeilen, maar toen kwam de corona-crisis. Echt zonde van deze studie jaren.

Na mijn master wil ik een baan waar ik blij van word, iets met data-science of sustainability. Misschien ga ik in Spanje wonen, dichtbij strand en bergen. Ooit wil ik misschien wel kinderen. Maar ik moet er nu nog niet aan denken om 's nachts elke twee uur op te staan om voor een baby te zorgen.'